

წესად დაიდავს ჯერ თვით დარწმუნდა თავის დავის საბუთინობაზე და მერე ისე დაიწყო დავა.

გარდა ამისა სახელმწიფო ქონებათა გამგებლობას ბევრი უპირატესობა აქვს ელანდელის წესდებით კერძო კაცის წინაშე და ფრსასურველი თანსწორობა მთავრად მისთვის, რომელიც სასურველად უდევს განსამართლების წესდებს (ყარბ. უსტაბა), გამიჯვნის წესდებში ბევრი არ არსებობს. მითრის რომ არ წაიკრებოდა, მართლაც ისიც საკმაოდ დავასახელდო, რომ სახელმწიფო ქონებათა გამგებლობა თავის მოდევნის წინაშე არავითარს ვასურის გეგმაშია, თუ ვინმეცაა დავა უსახურთა ადმოურნდა. ცალკე კაცი, თუ გამტურუნდა სასამართლოში, ჯარამას იხდის ყოველს დღეურზე, რომელიც უსახურთა დავაში ჩაავდო, სულ ერთია—სახელმწიფოსთან ექმნება დავა, თუ თავისებურად ცალკე კაცთანვე. ამაგრა, ეს ჯარამა იმაზე განაგებდა, რომ ცალკე, თუ გერად შედგებოდა კერძო კაცთა სურვილი უსახურთა დავების უტყვისა. რატომ მაგისთანავე ჯარამა არ უნდა დავისთანავე სახელმწიფო ქონებათა გამგებლობას, რომ იმანვე მოეგოვას მეტის მეტო სურვილი უსახურთა დავების გამოცხადების? რასაკვირვებელია, თუ უსახურთა შემთხვევაში ჯარამა უნდა გადაეხადოს იმის სასარგებლოდ, ვსაც უსახურთა დავა წაადგება სახელმწიფო ქონებათა გამგებლობა.

როგორც ამ მხრით, ისეც სხვებზე კი გადასინჯვა უნდა გამოიჯნოს წესდებს, რომელიც დედეს ჩვენში მოქმედებს. თორემ გამოიჯნოს საქმის მიგდება იმის ანაბრობაზე,

რომ თუ არას მოემკმენ, ხომ არას წამართმევო, ვერაფერს ნუგვს ვერ წართმავდგენს გამოიჯნის აჩქარებისათვის.

ახალი ამბავი

* * * გუშინ, 28-ს იანვარს, ყოველდღე უსამღვდელოების საქართველოს ეგზარხოსის პალატის სახელწოდების დღე იყო. დილიდან მოკალბეული უსაღლის სამს სათამაშ მთელი დღე-კაცობა ქალბისა, თავდა-ანაურობა, მთელი სამღვდლონი და დიდძალი ხალხი მიდიდა, რათა საყვარელს მწყემსთ-მთავარს საქართველოს სამწყოსას გულთაღის პატივისცემით მიულოცონ დღე სახელწოდებისა და მრავალ-მეფერი ცხოვრება ისუფონ. ეგზარხოსის სასახლეში მიმოლაკველია მისი მისწვს დღეგობის პარაკლისი და იმოდენა ხალხი იყო, ქალი თუ კაცი, ერთი თუ სამღვდლონი, რომ კაცი კაცს გვერდს ვერაუბტკვედა, აქ მითათვის მის ყოველდღე უსამღვდელოებას ადრესი მილოცვისა მრავალ საერო და სამღვდლო კაცთაგან ხელ-მოწერილი და აგრეთვე კვერთხი, განგებ საამსახლელოდების-დღისთვის გაცემებული საქართველოს სამწყოსს ერისა და სამღვდელოების სახელით. ადრესი უპიეთისა ბაშა ტფილისის მარხის მარხში. პარაკლისის შემდეგ მიმოლაკველი მიწვეული იქმნენ საუბრებზე. ყველაზედ უწინარეს მისმა ყოველდღე უსამღვდელოებაში მითრად საღვდლო გრძელი ხელმწიფე იმეგრატორისა და მისის გვარეულობისა. ყველანი ფხვრდნენ რომდენ და საღვდლოებს ასუფნად დაიგრილა აღტაცებულმა ურამ. მერე

თ. ზაქარია კეკელიძემ მიითოთა საღვდლო მის ყოველდღე უსამღვდელოებას საქართველოს ეგზარხოსისა და აქაც პასუხად ურამ დაიგრილა. ურამ ზედ მოკვდა ქართული მრავალწამირ, რომლის გლობაშიაც თითოეულში იქ მყოფმა მოწაწილებმა მიიღო. ყოველდღე უსამღვდელოებისა მისმა გრძელი, გვრდენ ამ დღისთვის ჩამოძანებულმა სამღვდლოდამ, მოახსენა ეგზარხოსს ტბილი და ახრით სასენ სიტყვა რუსულად.

ეგზარხოსმა მიითოთა საღვდლო ქრისტეს მოკვარე მხედრობისათვის და მას შემდეგ მიგდარა ბან ტფილისის მარხის მარხთან, წარმოიტყვა საღვდლოდელი, სახელწოდება საქართველოს თავდა-ანაურობისა და მიეთვის თავის საქართველოს სამწყოსს. საუბრე უნდა შექმული იყო ყოველნიარის საოვანთა და მისი ყოველდღე უსამღვდელოება ვითარცა მასწინძილი ყველას თავს დასტრიალებდა შესატყველ და მოსაღხენად.

* * * ტფილისის გუბერნატორის თანამდებობის აღმასრულებლის სახელობით აქურს გახვებში გამოტყვდებულა, რომ ყველა ბოროტ-მოქმედნი, რომდენიც ქურდობდნენ და ავახკობდნენ სიღნაღის გზაზე შარხან ოქტომბერში, ამ ყმაღ მებურთა ბილინი არიან ყაზახის მარხში და ნაპოვნია აგრეთვე ერთი წილი ნაცარკვის ნივთებისა, ავახკია და დამნაშავეთა შემგობის მადლობლინი უნდა იყვნენ, ყაზახის მარხის ახალი უფროსის, ბანის ყანჩილისა, რომელიც მხედ და გონიერულად შეუდგა იმთ კვლის ძებნასა, და აგრეთვე ტფილისის მარხის უფროსის თანამეწყვის, ბანის მამიკონიისა.

სავს. ის შემოდის ეკონატესას დარბაზში სტუმრად, საცა დიდი შექცევა განაღებულა და ასე დაიწყეს: — „პირიელ შემცდნარით, ეუბნებ მასწინძელს, ეკონატესას დელსისსა, რომ დღელი მოგოწყვეით, როგორ უნდა მიიღო ისეთი ქალი, რომელიც სტრანაშურის ახლოს, ერთ სტანიკაში... განა ერთი... — ჰო, ვიცე, ვიცე, თანს რსმე ლაბარაკოვმ, მაგრამ შეიძლება ერთი არ იყუტე მართალი!—დუმებდნ მხრების არეული და აქეთ-იქით თავლების პაკუნით ეკონატესას, რომელიც პატრეცემული საზოგადოების წევრია, მაგრამ თითონ იმდენად გართულია მრუშობაში, რომ საყვარლებს საცდლებზე კიდევ უფრო აღრე იცვლის ხოლმე. ახ, ეს ორი პატრეცემული წევრი საზოგადოებისა ადენენ საზოგადოებაში ტყუის აჭრის ორის ღირსეულს შეყვარებულზე. იმათა არი მოყენება მიუღს საზოგადოებაში და მხდება უწყალო, შემარაღებელ ცხოვრების კანონად; ის მჭერაეს ყოველსავე, რაც არ დგომარობს ამ უსამართლო კანონს, რომელსაც ათარბებენ საზოგადოების მხად. ადელ და ანტონიო მხდებენ მსგებრლნი აი ამ უღობიერების, უზენა და უსამართლო არისას აუ ყური გავაღოთ, რამდენად ცოცხლად წარმოადგინა ქუთაისის ღრამტყულება დასმა „უკანონო შობილი“, ღრამა ალ. დუმიასი. — კოტე მუსხა საკმაოდ ცნობილია, როგორც ნიჭიერი და დახელოვნებული არტისტი. იმას შესუწავლია ფრანგული სცენა, ყოველია საფრანგეთის

* * * დღეს ტფილისის სახელონო სასწავლებელში დანიშნულია წლიური აქტი.

* * * კუკიაში, მიხეილის ქუჩის შემდეგ, პირველი ადგილი უჭირავს კლინსადის ქუჩის თავის დიდროს და მდიდარ სახლებით, ხოლო უსუფთაობით და ქუქით არ ჩამოუვარდება თვით უკანასკნელ ქუჩებსაც. რომელიც ასფალტით დაგებულ ტრატუარის დარჩენილა დღეს აქა-იქ ნავლუჯები, რომელთა შუა კარგი ღრმა ორბოები გაცემებულა და იქ სათაურის სწორად სახეფათო არა თუ ტუდს ამიღწი, არამედ მამონატი, როდესაც სულ მტერის კორანტული ასდის ქუჩებს.

* * * გუშინ, 28 ამ თვისისს, ტფილისში რუსეთიდან ფოსტა არ მოსულა, რადგანაც წინა დღეს მლეთსა და ჯვარს შუა და ანაურობა და კობს შუა თოვლს გზა შეუტრავს.

* * * გუშინ, პარაკეს, ტფილისის სასულიერო უწყების სასწავლებელში სწავლა არა ყოფილა მისის მალა ყოველდღე უსამღვდელოების ეგზარხოსის პალატის დღისობის გამო.

* * * ჩვენ შეიქმნა, რომ სომხის მხატვარის ბან გ. ზაზინჯალიანს განზრახვა აქვს დახატოს ერთი სურათი, რომლის სიუჟეტი ეფუხის-ტყაოსნიდან იქნება ამოღებული.

* * * სოფ. ვასახევა (ახეთში): სულ ერთი კვირა არა იყო, რაც აქ უცრელი გარდაიკვალა თავს. ზ. ქვებულიშვილი. ორიოდე დღის შემდეგ გარდაიკვალა ბიძა მისი დეიტი, კაცი საღი და ჯანმრთელი, და ერთი დედაკაცი. ამ ბოლო ხანებში ერთის

დღის ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიკვალა ლომივით ვაჟაკი თაველი. ჩიჯავაძე და რამდენიმე გლეხი, ამ გარემოებას ხალხი ძალიან დაფიქრობდა და შეურხა, რადგანაც ქრისტიანთა ექიმს კი ჯერ-ჯერობით არა გამოუყურვევია-რა.

* * * თელავი: თუმცა თელავი დამლობით ტბილის ძილს იძლევა ხოლმე, მაგრამ იმავდ ღრას თელავის ქუჩებშიც უსამხნეველ ჰუნზილობდნენ და ხელის შემწელოდ დანაფარდობენ, საითაც მათი სურვილი და გონება გიჯავდებს: მერე რა ოსტატები და „აბლაკატები“ მხანდლებიან ეს ბანი ქუჩებში... თავის დღეში დღეუბნებს არ გასტყენ (უთოვად იმით, რომ დამტრეფისათვის სისხლის სამართლისში არ ჩავეცილები...) მილიან თავისუფლად დღეხანზე, ამაოდენენ თანს ვავრს გასაღებს, რომელიც უკვირთა და უტეგობთ დაქვს, გააღებენ თავის საკუთარ ღუქსაგვით და რაც მოეფონებოდა, მხოლოდ იმას არჩევენ და წაიღებენ. დანარჩენს კი ხელსაც არ ახლებენ.

ამას წინაგ გააღეს მესათე ნაუშის ღუქანი, შეზარდნენ შიგ, ნახეს ოკროსა და ვერცხლის სათებო ტაბლაზე და ეველეზ გამყარებული, მაგრამ მხაც არ გასცეს; გააღეს ტაბლის უჯრა; საცა იპოვნეს ექვსი თუმანი ფული. ეს ფული თან წაიღეს; ნივთების-კი ხელი არ ახლეს.

ამ მოკლეს დროშივე გააღეს მეწერილიანე ს. ყულიშვილის ღუქანი და მკირე ოდენი ნივთები აქედგანაც გაიხტეს.

ამ ოროდე კვირას წინად გააღეს მეწერილიანე საზოგადოების ღუქანი, რადგანაც ფორუზა ფულზე ცოტა

რებულთა უბედურებისა. ანტონიო მოაქვას მას ქმრის შემოსვლის დროს, რომ მოხარული აღდგოს მრუშობის ჩივირ; მაგრამ ჩვენ შორის ვსთავით, ქალბავის წინად სიყვარული, დასაბამიდან მათის ცხოვრებისა დასასრულამდე, ნუთუ მრუშობად უნდა ჩითულოდ? მართალია, დღეიერ დედამისი ძალდატანებითა და უბედური შემთხვევითი გზად ადღის კანონიერი ქმარი, მაგრამ ვინ იყო აქ დანაშაუნი?.. თვით საზოგადოების დემოკრატი შეხედულბა, რომელიც ღირსეულს კაცს ცხოვრების სიმართლეს უყარავდა, მხოლოდ იმისთვის, რომ ის იყო მხების გულის თქმის ნაყოფი; ის იყო უკანონო ცოლ-ქმრობის, მაგრამ ფრად კანონიერის და წინად სიყვარულის პირში უფილი. ნეტავ არ უფლებებ ბოროტად, რომ საზოგადოების მითქმა-მოთქმა მუსხრი გაეღო ორს ფრად ღირსეულს და წერილობა მალღის არსებებს? ანტონიოს და ადელს... „ზოგიერთს კაცს გარემოება გაუქარწყლებს იმებს, მაგრამ საწმენდოდ მას დაჩრქნია კიდევ ამ მას, ან და, ან დედა, — წამოიხმებს ხმა-წარკვეთილებით ანტონიო: — იმედ-დაკარგულს გაუშლიან ხელს, ჩაიკერენ გულში და მშობლიურის აღვითის დადებობდენ. მე კი საღვთის ქვის ნამტრევიც არა მაქვს, რომელზედაც შემიძლოს ვინმე სახელის ამოკითხვა, ცრულის დაქვევა... ყოველი სულადმეული სტყება სამშობლოს სიყვარულით, მარტო მე, ვი არც სამშობლო, არც მშობლების ყურა... არც სამშობლო, არც მშობლების-მეთქი.

მხოლოდ ერთად-ერთი ბედნიერებაა მაშინვეება, ეგ იყო შენი სახელის სხენება, ადელ!..“

მეორე აღდაგას თვით ადელი იტყვის: „რემეო, რა ახმაგე ეს მდლოვარება, ეს კანკალი, რა მომდის!.. განა სხვა ქალბის-კი არაინ ჰყვარებიან?.. მაგრამ ანტონიოს სიყვარული?.. რამდენჯერ მწუხარებოდა და ზოლით შემინდვას ვარყენილის კაცის ვარყენილ და უსმავება. სიყვარულისათვის, მაგრამ ანტონიოს სიყვარულისათვის, იმისი სიყვარული კი სულ სხვაა... ოჰ, რა ბედნიერებაა, უყვარდე ვინმე ამ ნაირის სიყვარულით და გულწრფელად შეგებდეს ამ ნაირის სიყვარულის აღსარება ღვთისა და საზოგადოების წინაშე... ნეტავი შემიძლოს მივანიჭო ანტონიოს ის ბედნიერება, რომელიც მე ვაღადა მძვეს! განა ეს დანაშაულობაა?!.. განა ამ დანაშაულობისათვის უნდა დავგესაჯოს საზოგადოებამ?.. მერე ეგ დანაშაულობა ჩვენი ბრალია...“

აბა ახლა ვითხოვთ, ამისთანა წინადა გზობობისა და მადლიის ზნის არსებებს რა კაცები განსჯიან? ვინ არიან ის პირები, რომდენიც ქოლდენ და თვალში ნაცარს აყრიან საზოგადო ზნობის სახელით?.. ან რა საზოგადოებაა ის საზოგადოება?.. როგორის ზნობითი პირობისაგან არის შედგენილი ის საზოგადოება, რომლის საყვედური უფროვით სპობს ორის ნორმის არსების სიცოცხლეს?.. ერთი არის ქვირთი ქალბობანი დეკანი, რომელსაც დიდი ხანია ნამუსის მანდლი მოჰხდია თავზე და საზოგადოებაში კორების ბერს არას სთე-

ჯეთ, ბევრს შემთხვევაში მრავალ-გვაროვნება კილოსი აკლდა. იმისი ლაპარაკი ხშირად ვაგზიერებულს მოწრობებს ჰგავდა, სადაც ღრამატრში მოქმედებდა სრულებით იკარგებოდა. მიუღს წარმოდგენაში ერთი-სხელა ცერ უგენიშნით მსიერი გრანობა, რომელიც მომქმედს პირს მხას ჩაუწყვეტს და თავის შინაგანს ახლევებულს გრანობას უხმა შიშინი წარმოათქვენებ, მაგრამ ეს ძლიერი შიშინი ისე კარგად იმისს პარტრში, როგორც ხმა-მალდა ყვირილი.

აი, ამის გამო იმის თამაშს უფრო მეტად ენობება და ერთხელე დანსავლული მიტრა-მოხვდა ეტყობოდ, ვიდრე ბუნებითი მოქმედობა და სიტყვის კილო.

ეგვიამ მუსხის სიფი თვისი ღრამატული ნიჭით სწორედ უხადო მარკალიტა ქუთაისის ღრამატულის დასსა. ის თამაშობს ყოველთვის გრანობით და ხშირად ეს მგრანობელობა ჰჭარავს მის ნაწულღვენებს, გარგან მიტრა-მოხვანში. იმას აკლია ამ შემთხვევაში სკოლა.

ყოველი შინაგანი მღელვარება და სულის ბრძოლა უნდა გამოიყვედეს შესაფერს გარგანს ქვევს. შეიძლება ზოგჯერ შინაგანს სულის კვეთება გარგანში მოქმედება ისე მოსახლიტოს, რომ ევლარც ხელები იხმარას კაცს; ევლარც ფეხები, შეიძლება ის იმ დროს მოეშვას, როგორც თავხარ და ცრემლი.

ღრამატული არტისტი, ქლო თუ კაცი, მარტო ხელების პაკუჭითა და მტრევით, ანუ თავზე ხელის ტაკე-

პას უძღვნა, იქიდან გამომდინარე... ვაჭრებს თან მალევე ობი გამოჰყავდა...

გვიან, ყველასათვის სასარგებლო... იქნებდა ვაჭრობა, თუ რისაგან წარმოადგენდა...

წერილი-მალღობი დღურბინდით (მიკროსკოპით) მეცნიერნი დაწინაურდნენ...

სოკოს დედათა ასო და მამათა ასო... ჯერ სოკოს დედათა-ასო გვიანდელად...

სოკოს თესლი ორ გვარია: ზაფხულისა და შემოდგომისა. ზაფხულის თესლი...

მიღღუსის თესლის ასალორბინებლად საჭიროა: სინესტე და სითბო. სოკოს თესლის განსვლივებლად ზაფხულის...

მიღღუსის თესლი ერთის ვაზლად მგორე ვაზზე ნიახს და ქარს გადააქვს, თესლი ვაზის ჩვილ მწვანე ფოთოლს...

სციევა, თუ იქნებამდე ქარმა არ დაუკრეინა, და თვით ვაზი ხმება. ამ აწერით ჩვენ ვაზის ახალი ტიპი...

ამ აწერით ჩვენ ვაზის ახალი ტიპი გავიყვანეთ. ეხლა გავიგოთ ეს სწეულება რითი განაგრძობენ. აღნახა არ იტკინენ ამ ავადმყოფობის წამალი, ევერაფით ვერ უწამლეს ვაზს, რადგანაც მიღღუსის თესლი უჯრა-უჯრებს...

ამ წამალს პირველად ვაზის ფოთლებს ცოცხით ასხურებდნენ, მაგრამ ამითი სავსე ვიანდებოდა. ამისთვის შხაუნად სასურთი ქურკული მიიკონეს. ეს ქურკული თუნუქისაგან არის გაკეთებული.

ქურკულს კაცი ზურგზედ ივიდებს. ამ ქურკულში ობის წამალია. ქურკულის ქალს პატარა ხერელი აქვს. ამ ხერელში სხვა ქურკულია ჩაშვებული, რომელშიაც პატარა მომწვედელი...

ესლა დაგვრჩა ერთი საქმე: გავიგოთ ვაზის ობის წამალი კაცისთვის და საქონლისთვის მიგნებოდა, თუ არა? ამხუდაც სწავლულთა მსჯელობა...

დებემა 27 იანვარი 1889 წ. იმპერატორი და იმპერატრიცა 31 იანვარს მივიწვ პეტსუხა, სადაც...

რომი. დღეს, შუა ღლის უკან, იმ მუშებმა, რომელთაც სამუშაო ვერ უშოვნით, დაიწყეს ქუჩა-ქუჩა სიარული...

სუბ-მანაოინი ოქრო 7 51 ტანოინის ვერცხლის ფული 1 13 5/9 პირველის შინაგანის სენის მომგები...

Table with 4 columns: Item, Price, Item, Price. Includes items like gold, silver, and various goods.

საქალაქმაცხოვრებელნი 1889 წ. 1-ს იანვრიდან გამოვა ყოველ-დღე გარდა იმ დღეების, რომელნიც ზედ მოსდევს კვირა-უქმებს.

12 თეთრ 10 მ. 6 თეთრ 6 მ. 11 " 9 " 50 " 5 " 5 " 25 " 10 " 8 " 75 " 4 " 4 " 75 " 9 " 8 " 50 " 3 " 3 " 50 " 8 " 7 " 25 " 2 " 2 " 75 " 7 " 6 " 50 " 1 " 1 " 50 "

ბაროსადმი ცნობანი 16 იანვრიდან 1 თებერვლამდე. თეთრი ჰურთი რუსული 1 გორ. 5 კაპ, ჰურთი 1-ის სარისისა. 3 1/2 "

მე-2 სარისისა 4 მე-3 " 8 მრისის სარგა 1-ლის სარისისა. 9 " 2 " 8 სუკო ცხვირის სარგა 1-ლის სარისისა. 16 " 2 " 8 ღორის სარგა 9 " 2 " 8

ბანსხალგანი თესლო ყოლაბა პ. იმამბერისა და იმამბერის შვილის საბაპრო სახლში. ამ სავაჭრო სახლიდან გინდებიან აყვანილი ობის მათის იმპერატორების უმადლე-სობის კარისთვისაც.

„ივერია“ 1889 წ. 1-ს იანვრიდან გამოვა ყოველ-დღე გარდა იმ დღეების, რომელნიც ზედ მოსდევს კვირა-უქმებს. 12 თეთრ 10 მ. 6 თეთრ 6 მ. 11 " 9 " 50 " 5 " 5 " 25 " 10 " 8 " 75 " 4 " 4 " 75 " 9 " 8 " 50 " 3 " 3 " 50 " 8 " 7 " 25 " 2 " 2 " 75 " 7 " 6 " 50 " 1 " 1 " 50 "

ენაზე და ვასასილად კიდე მოპირ-ევა, და გარდა ამისა ახლად შექმნი-ლი წიგნები: ქართული გრამატიკა, შუკ. მან. კან. განილა არ. რუსთაყვანე-საგან. ,, 40 საქართველოს კლენდარი, გუ. ნასია. ,, 45 კრებული ართიმეტკულ ამო-ცანების, რ. ვაქანაშვილის. ,, 40 ანბანი კონვანტ საყერი, გ. ტა-ტაშვილის. ,, 20 დავით ასლანიშვილი-ჯანდი-რი, ა. ფურცელაძის. ,, 10 დარიგება, თუ როგორ უნდა მოუპოვო დედამა ტოტუ-შო-ვარ ყმევილისა, გაცნობილ-ბული ოკ. კაცოტაის მიერ. ,, 5 სურათები გლხ-კაცის ცხოვრე-ბიდან გე. ვასაშვილის. ,, 10 სამი კომედი, ა. ცაგარდის. ,, 60 თამარცხერი, ისტორიული ოთხ-მოქმედებიანი დრამა-ტიული პოემა. ,, 50 ბუნების კარი, შედგენილი ო. გუგუშვილის. ,, 75 დედამა, მასაყე. ,, 30 თამარანი, ვალესილი გუგუშ-ვისა. ,, 50 დედამაის ხედი ნამბოი გლხ-კაცის ქალისა, თარ-განი ო. მანაშვილის მიერ. ,, 15 გენათის მონასტერი, გამოგ. დამამაშვილის. ,, 25 თეატრი ლექსები, ვაზ. იფე-რისი. ,, 40 ჰამლეტი, ტრეგედი შექმი-ნისა, ანტონოვსკის ნათ. ,, 30 მცხეთის ტაძარი, გამოგ. დამ-ამაშვილის. ,, 25 ოტელი, შექმნილი ტრეგე-დია, ო. მანაშვილის სათარ-გამი ანტონოვსკის მიერ. ,, 50 მუე სილომონ ბრძენი, გა-მოგ. დამამაშვილის. ,, 5